

[Krag.]

levet gennem Maaneder og Aar paa offentlig Understøttelse, Beskæftigelse skal være betinget af den hellige Tarifs Overholdelse, og det uanset, at Arbejdet derigennem bringes til at visne. Det er Fagforbundskravet, som den høje Regering i saa Henseende bøjer sig ind under. Følgen er blevet Arbejdsløshedens Forbandelse for Tusinder og atter Tusinder af Mennesker, der under andre Forhold kunde faa Beskæftigelse, og som ogsaa gerne vil have Beskæftigelse.

Ja, nu kan man saa sige, og det er man ogsaa tilbøjelig til, at denne Vanskæbne over for Løsningen af Tidens Problemer, som den høje Regering har maattet friste, det er Oppositionens, det er Landstingets Skyld, og det gentages jo indtil Trivialitet. Men jeg tør hævde, at en mere forhandlingsvillig Opposition, end denne Regering har mødt her i dette Land, findes ikke over for nogen Regering i noget andet Land (Munterhed). Ja, de Herrer morer sig, og det kan jeg jo kun udtale min Tilfredshed med; den værste Fejl, en Taler kan have, er som bekendt at være kedelig, det er den eneste Genre, der er forbudt. At jeg kan mere de Herrer, det glæder mig i og for sig, men jeg ved jo meget godt, at Smilet er noget anstrengt og skal dække over helt andre Stemninger end dem, der finder sit Udtryk paa Ansigterne lige i dette Øjeblik. I Virkeligheden møder denne Regering og har stædt mødt en yderst forhandlingsvillig Opposition, men naturligvis en Opposition, som ikke har været rede til at medvirke til Hypningen af Regeringens egne klassepolitiske Kartoffler. Jeg siger bare: Se til Oppositionen i andre Lande, se hen til Sverige, se hen til vort andet Frændeland, Norge, eller se hen til vort Forbundsland, Island, man møder dér en Opposition over for det siddende Styre af et ganske anderledes fjendtligt Præg — Ordet taget i politisk Forstand —, end Tilfældet er med Oppositionen her i Landet, der jo med god Vilje arbejder med paa de Omraader, som i det hele taget tager Sigte paa Pleje af Helhedsvellet. Jeg siger: se hen til andre Lande, f. Eks. i vort Naboland Sverige, dér vil man ogsaa af den svenske socialistiske Regerings Erhvervspolitik og specielt af dens Landbrugspolitik kunne lære ikke helt lidt med Hensyn til, hvad der i dette Land fra Regeringens Side over for dette Hovedproblem i vort offentlige Liv er forsømt.

Og dog har Regeringen jo haft det Held i mange afgørende politiske Situationer at staa over for en splittet Opposition, over for

en Opposition, der med Hensyn til selve Problemets saglige Side havde et forskelligt Grundsyn — det gælder jo ikke mindst de økonomiske og finansielle Problemer af mangesidig Art —, og hvor Regeringen har kunnet operere snart paa det ene Oppositionsparti, snart paa det andet. Det har været Regeringens Lykke, hvis man kan betegne dette, at den har siddet disse 6 Aar ude af Stand til at løse Tidens Opgaver, som en Lykke. En Lykke for Folket har det i hvert Tilfælde ikke været. Men en Lykke for Folket vil det blive; hvis der i Fremtiden kan dannes en fast Opposition her i dette Land imod dette Styre. Virkningen deraf har vi set ogsaa i de sidste Dage paa Rigsdagen, og den kan føres videre ud i den kommende Tid, hvis Oppositionspartierne forstaaer Karakteren af den Opgave, de er sat til at løse, og som paa Grund af Splittelse er forblevet uløst i mange Tilfælde. Havde Regeringen staaet over for en samlet Opposition, ja, saa vilde adskillige af de Resultater, der er vundet, være blevet væsentligt forbedret i Retning af at tjene det almene Vel, og saa vilde i mange Tilfælde Vildskud være klippet bort, og jeg tvivler heller ikke om, at Regeringens Tid over for en saadan Opposition for længst havde været forbi.

1934 var i mange Henseender et Rekordaar, hvad Beskæftigelse i Byerhvervene angik. Vi har vel ikke igennem mange Aar inden for visse Industrier haft en saa høj Beskæftigelsesgrad, som Tilfældet var i 1934, og det gælder jo først og fremmest den Nøgleindustri, som Byggeindustrien er. Beskæftigelsen i Byggeindustrien har i 1934 afgjort været større end i noget tidligere Aar, hvor der er ført Statistik paa Byggeomraadet, og der er jo ikke fjerneste Tvivl om, at for denne Industri har Beskæftigelsesmuligheder bredt sig over mangfoldige andre Industriomraader, og dog er jo Forholdet dette, at man nu desværre maa betragte en Arbejdsløshed her i Landet paa mellem 50 000 og 100 000 Arbejdere som kronisk. Saaledes ser jo ogsaa den højtærede Socialminister paa Problemet, og jeg frygter, at det desværre er rigtigt, naar den Betragtning anlægges, og her har vi da det klare Billede af Regeringens mislykkede beskæftigelsesmæssige og økonomiske Politik.

I Industrien var Antallet af Arbejdstimer pr. Arbejdsdag i September 1931 962 000, men i September 1934 1 123 000 Arbejdstimer. Man vil altsaa se, at Beskæftigelsesmulighederne maalt i Arbejdstimer viser en Stigning fra 1931 til 1934 paa 17